

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym – Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Taberska

Sędziowie: SSO Jarosław Ochocki

SSO Piotr Gerke (spr.)

Protokolant : p. o. staż. M. B.

przy udziale Prokuratora Prok. Okręg. Marzanny Woltmann-Frankowskiej

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2018 r.

sprawy **M. P.**,

oskarżonego z art. 65§1 i 3 k.k.s. i z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy Prawo własności przemysłowej,

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Pile z dnia 20 grudnia 2017 r., sygn. akt II K 826/17,

uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej oskarżonego M. P. i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Pile do ponownego rozpoznania.

P. G. E. J. O.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2017 r., sygn. akt II K 826/17, Sąd Rejonowy w Pile uznał m. in. **M. P.** za winnego przestępstwa skarbowego z art. 65§1 i 3 k.k.s. i wymierzył mu za to karę grzywny w liczbie 20 stawek dziennych po 500,- zł. Oskarżony został też uznany za winnego przestępstwa z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 305 ust. 1 Prawa własności przemysłowej i za to wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 40 stawek dziennych po 50,- zł.

Orzeczone kary jednostkowe grzywny Sąd Rejonowy sprowadził do kary łącznej grzywny w liczbie 22 stawek dziennych po 500,- zł, ponadto warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na 2 lata próby, oddając oskarżonego pod dozór kuratora i zobowiązując do informowania kuratora o przebiegu okresu próby, a wreszcie orzekł obowiązek naprawienia szkody i przepadek dowodów rzeczowych (k. 425-427v).

Apelację od tego wyroku wywiódł **Prokurator Rejonowy w Pile**, zarzucając obrazę prawa materialnego – art. 86§1 k.k. – i domagając się uchylecia zaskarżonego orzeczenia oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji (k. 443-444).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna.

Wyrok w sprawie zapadł w tzw. trybie konsensualnym – w następstwie wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 k.p.k. Choć jednak treść wniosku prokuratora była uzgodniona z oskarżonym, to nie zwalnia to Sądu Rejonowego z obowiązku krytycznej jego analizy, m. in. pod kątem zgodności z prawem materialnym – jest bowiem oczywistym, iż Sąd nie może uwzględnić wniosku, jeśli zawarte w nim propozycje naruszają przepisy bezwzględnie obowiązujące. W takiej sytuacji Sąd albo korzysta z możliwości określonej w art. 343§3 k.p.k., albo nie uwzględnia wniosku o wydanie wyroku skazującego i rozpoznaje sprawę na zasadach ogólnych.

W niniejszej sprawie tej krytycznej analizy niewątpliwie zabrakło, bowiem – co przyznał sam apelujący – złożony wniosek był wadliwy. Prokurator wniósł bowiem o wymierzenie oskarżonemu kar jednostkowych grzywny w liczbie odpowiednio: 20 i 40 stawek dziennych, a następnie kary łącznej grzywny w liczbie 22 stawek dziennych (k. 381v), przy czym na takie ustalenia przystał wcześniej oskarżony (k. 354). Taka kara łączna w sposób oczywisty narusza dyspozycję art. 86§1 k.k., zgodnie z którym karę łączną wymierza się w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy – a więc w realiach niniejszej sprawy: od 40 do 60 stawek dziennych.

Sąd Rejonowy przeszedł niestety nad tą usterką do porządku dziennego, pomimo obecności obydwu stron na posiedzeniu ograniczając się do odebrania od nich stanowiska podtrzymującego złożony wniosek bez żadnych modyfikacji, a następnie uwzględnił w całości złożony wniosek, kształtując tym samym karę łączną grzywny z oczywistą obrazą art. 86§1 k.k. (pkt IX). Co gorsza, lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazuje, iż Sąd Rejonowy do samego końca nie zdawał sobie sprawy z popełnionego błędu, wywodząc, iż karę łączną orzekł z zastosowaniem zasady częściowej absorpcji (k. 430v), co jest naturalnie nieprawdą – absorpcja nie może bowiem prowadzić do orzeczenia kary łącznej poniżej minimum ustawowego, a to w niniejszej sprawie wynosiło 40 stawek dziennych.

Wadliwość wyroku wydanego w trybie konsensualnym byłaby możliwa do konwalidowania w postępowaniu odwoławczym poprzez odpowiednie zmodyfikowanie wniosku przez prokuratora i jednoczesne wyrażenie zgody przez oskarżonego co do tak zmodyfikowanej propozycji. Skoro jednak oskarżony nie stawiał się na rozprawę odwoławczą i nie przedstawił w żadnej innej formie swojego stanowiska w tej kwestii, to Sąd Okręgowy zmuszony jest uznać, iż sprawa, rozpoznana dotąd w szczególnym trybie konsensualnym, musi być rozpoznana ponownie na zasadach ogólnych. Dlatego też ***zaskarżony wyrok w części dotyczącej oskarżonego M. P. należało uchylić i sprawę przekazać Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.***

Po przeprowadzeniu przewodu w całości Sąd Rejonowy ponownie rozstrzygnie w kwestii winy i sprawstwa oskarżonego, przy czym w razie wydania wyroku skazującego zobowiązany będzie do ukształtowania go w zgodzie z prawem karnym, a także z uwzględnieniem wszystkich okoliczności wpływających na wymiar ewentualnych kar jednostkowych i kary łącznej.

P. G. E. J. O.